

Carl Buus og Niels Noiesen: Konkurs-, Akkord- og Likvidations-Opgørelser. Udgivet af Foreningen af Revisorassistenter i Danmark. København 1944. 157 Sider. Kr. 12,00

I Forordet oplyser Forfatterne, at Formålet med deres Arbejde har været at samle saavel de juridiske som praktisk regnskabsmæssige Regler, der finder Anvendelse ved Boopgørelser i Anledning af Konkurs, Likvidation, Akkord og Moratorium, for at det ved Forberedelse til Revisoreksamen kan være lettere for Aspiranterne at tilegne sig dette Stof. Det tilføjes dog, at der for de juridiske Reglers Vedkommende er inddraget betydeligt mere Stof, end man kan regne med som egentligt Eksamenstof ved Revisoreksamen, og Forfatterne udtaler Haabet om, at Bogen som Følge heraf ogsaa kan finde Anvendelse som Haandbog ved Revisorernes praktiske Behandling af Akkord- og Likvidationsopgørelser. Af Forordet fremgaar yderligere, at Bogen i væsentligt Omfang er bygget over Notater fra Undervisning i Akkord m. v.

Professor, Dr. jur. Erwin Munch-Petersen har gennemset de processuelle Afsnit og Dommerfuldmægtig Niels Harbou navnlig Afsnittene om Interessentskabsopgørelser, medens statsautoriseret Revisor Poul Kruuse-Jensen og statsautoriseret Revisor Kaj Nielsen har gennemset de regnskabsmæssige Afsnit, og Læserne har saaledes den bedst mulige Sikkerhed for Fremstillingens Paalidelighed.

Forfatterne beklager selv, at Tiden har forhindret dem i at udarbejde et alfabetisk Sagregister, hvorfor de har søgt i nogen Grad at afbøde Savnet heraf ved at gøre den kronologiske Indholdsfortegnelse meget stærkt specificeret.

Bogen har saaledes — som Forfatterne ogsaa selv bemærker — intet videnskabeligt, men kun et rent praktisk Formaal, og Forfatterne har for saa vidt løst denne begrænsede Opgave, som deres Arbejde uden Tvivl vil være af Værdi for Aspiranterne til Revisoreksamen ved deres Eksamensforberedelse.

Bogen er stærkt præget af, at den i væsentligt Omfang er bygget over Undervisningsnotater — uden at dette Stof er blevet fuldt gennearbejdet og suppleret til en systematisk Fremstilling af saavel de juridiske Regler, der finder Anvendelse ved Boopgørelser i Anledning af Konkurs, Likvidation, Akkord og Moratorium, som de regnskabsmæssige Fremgangsmaader, der anvendes herved. Der savnes saaledes skematiske Eksempler paa saavel Fremgangsmaaderne ved den rent talmæssige Udarbejdelse af saadanne Opgørelser som Eksempler paa de forskellige Former, hvori saadanne Opgørelser aflægges. Kun med Hensyn til afsluttende Likvidationsregnskaber er det foreliggende Arbejde inde paa noget i denne Retning.

Boganmeldelser

Carl Buus og Niels Noiesen: Konkurs-, Akkord- og Likvidations-Opgørelser. Udgivet af Foreningen af Revisorassistenter i Danmark. København 1944. 157 Sider. Kr. 12,00

I Forordet oplyser Forfatterne, at Formaalet med deres Arbejde har været at samle saavel de juridiske som praktisk regnskabsmæssige Regler, der finder Anvendelse ved Boopgørelser i Anledning af Konkurs, Likvidation, Akkord og Moratorium, for at det ved Forberedelse til Revisoreksamen kan være lettere for Aspiranterne at tilegne sig dette Stof. Det tilføjes dog, at der for de juridiske Reglers Vedkommende er inddraget betydeligt mere Stof, end man kan regne med som egentligt Eksamensstof ved Revisoreksamen, og Forfatterne udtaler Haabet om, at Bogen som Følge heraf ogsaa kan finde Anvendelse som Haandbog ved Revisorernes praktiske Behandling af Akkord- og Likvidationsopgørelser. Af Forordet fremgaar yderligere, at Bogen i væsentligt Omfang er bygget over Notater fra Undervisning i Akkord m. v.

Professor, Dr. jur. Erwin Munch-Petersen har gennemset de processuelle Afsnit og Dommerfuldmægtig Niels Harbou navnlig Afsnittene om Interessentskabsopgørelser, medens statsautoriseret Revisor Poul Kruuse-Jensen og statsautoriseret Revisor Kaj Nielsen har gennemset de regnskabsmæssige Afsnit, og Læserne har saaledes den bedst mulige Sikkerhed for Fremstillingens Paalidelighed.

Forfatterne beklager selv, at Tiden har forhindret dem i at udarbejde et alfabetisk Sagregister, hvorfor de har søgt i nogen Grad at afbøde Savnet heraf ved at gøre den kronologiske Indholdsfortegnelse meget stærkt specificeret.

Bogen har saaledes — som Forfatterne ogsaa selv bemærker — intet videnskabeligt, men kun et rent praktisk Formaal, og Forfatterne har for saa vidt løst denne begrænsede Opgave, som deres Arbejde uden Tvivl vil være af Værdi for Aspiranterne til Revisoreksamen ved deres Eksamensforberedelse.

Bogen er stærkt præget af, at den i væsentligt Omfang er bygget over Undervisningsnotater — uden at dette Stof er blevet fuldt gennearbejdet og suppleret til en systematisk Fremstilling af saavel de juridiske Regler, der finder Anvendelse ved Boopgørelser i Anledning af Konkurs, Likvidation, Akkord og Moratorium, som de regnskabsmæssige Fremgangsmaader, der anvendes herved. Der savnes saaledes skematiske Eksempler paa saavel Fremgangsmaaderne ved den rent talmæssige Udarbejdelse af saadanne Opgørelser som Eksempler paa de forskellige Former, hvori saadanne Opgørelser aflægges. Kun med Hensyn til afsluttende Likvidationsregnskaber er det foreliggende Arbejde inde paa noget i denne Retning.

Af Detailler skal nævnes, at der Pg. 8 anføres, at Konkurs kan indtræde efter Forlangende »af Tredjemand (f. Eks. Bankinspektør, Sparekasseinspektør, jfr. Banklovens § 16 og Sparekasselovens § 16)«. Dette er næppe rigtigt, idet de nævnte Paragraffer omtaler, at Banker og Sparekasser under visse Omstændigheder skal træde i Likvidation, for Sparekassers Vedkommende efter Afgørelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart; derimod anfører begge Paragraffer, at Begæring om Konkursbehandling ikke kan tages til Følge. Forfatterne har her formentlig tænkt paa de tidligere, indtil henholdsvis 1930 og 1937 gældende Love. — Pg. 106 anføres: »Fremmed Emballage, der kan returneres, bør omgaaende sendes tilbage«. Selv om dette som Regel er rigtigt, vil det formentlig dog kun være juridisk korrekt, hvis enten Kreditor har bevaret Ejendomsretten, eller Emballagens Værdi er mindre end Dividenden af det Beløb, hvorved den er bogført. Hvis Emballagens Værdi er større end Dividenden af det Beløb, hvortil den er bogført, vil denne Kreditor ved Returneringen af Emballagen opnaa større Dækning for sit Krav end de andre simple Kreditorer.

Som Bogen foreligger, vil den utvivlsomt være en Støtte for de Aspiranter, der forbereder sig til Revisoreksamen; men man kunde have ønsket, at Forfatterne havde udvidet deres Arbejde til en mere fuldkommen Fremstilling af de behandlede Emner.

Poul Hansen.

Jørgen Pedersen: Pengeteori og Pengepolitik. Nyt nordisk Forlag, Arnold Busck. 381 Sider. Kr. 16,50.

Indenfor Pengeteorien er der i de senere Aar sket en hastig Udvikling, selvom det nu kan ses, at de nye Teorier, som fremkom i 1930'erne særlig med J. M. Keynes' »The General Theory of Employment, Interest and Money« (1936), ikke betød saa stærkt et Brud med Fortiden, som nogle oprindelig antog. Jørgen Pedersens nylig udsendte Værk er den første danske Bog, i hvilken der gives en sammenhængende og udførlig Fremstilling af den nye Pengeteori. Bogen faar en yderligere Interesse derved, at den, foruden at skulle tjene som Lærebog ved Aarhus Universitet, af Forfatteren er søgt skrevet i en Form, saaledes at ogsaa den praktiske Mand med Udbytte vil kunne studere den. Det er dog nok et Spørgsmaal, om Bogen netop fra den formelle Side har de Egenskaber, som vil gøre den til egnet Læsning for den ikke i økonomisk Teori skolede. Dette ses ikke mindst i det første Kapitel, som omhandler Pengebegrebet, i hvilket Jørgen Pedersen argumenterer for det hensigtsmæssige i at anvende Ordet »Penge« i Betydningen »Indkomst« og ikke i Betydningen »Betalingsmidler«. Denne noget uvante Terminologi, som endda ikke altid fuldt konsekvent fastholdes, vil sikkert forvirre de fleste. Hvis Ordet »Penge« er tvetydigt og uklart, havde det været enklere, om Forfatteren helt havde undgaaet at betjene sig af det, hvilket vilde være saa meget lettere, som vi i Forvejen i Sproget netop har de to udmærkede, velforstaaelige og klare Ord: »Indkomst« og »Betalingsmidler«.

Den egentlige Fremstilling af Pengeteorien indledes med en Paavisning af, at Afholdelsen af Udgifter er Kilden til Indkomst, og der sondres mel-